

over de hoedanigheid van het hout behoeft men zich niet ongerust te maken, al doet men goed de uitkomsten van een later wetenschappelijk onderzoek van het lorkenhout af te wachten eer men zich er openlijk over uitspreekt. De ervaringen uit de praktijk stemmen buitengewoon hoopvol.

Ook de lorkenproefvelden zullen alle 5 jaren hermeten worden, terwijl van de jaarlijksche dunningen zooveel mogelijk aanteekening gehouden zal worden.

Het werk der Exotencommissie is nog lang niet beëindigd. Over eenige jaren zal men zich een beter oordeel over groei, houtproductie en houtwaarde kunnen vormen dan thans. Ook zal men dan in de gelegenheid zijn meer en grootere proefvelden aan te leggen. Voorloopig zullen we het echter met proefvelden van $\pm 1000 \text{ m}^2$ moeten doen. De bijna 60 thans in onderzoek zijnde exotenproefvelden geven niettemin eenigen kijk op de waarde die de vreemde houtsoorten voor den Nederlandschen boschbouw kunnen hebben. We moeten hierbij niet vergeten dat naast de houtproductie ook de aanleg, behandeling en het optreden van ziekten doorlopend worden nagegaan.

UIT DE DAGBLADEN.

Nieuwe Rotterdamsche Courant, 27 Juni 1935.

HERVORMING VAN DE LOOLAAN.

Een technisch moeilijk, maar goed geslaagd werk.

Men schrijft ons uit Apeldoorn:

Schier ieder in ons land kent de Loolaan, breed en statig, die van de kom van Apeldoorn voert naar het punt, waar de groote oprijlaan naar het Koninklijk Lustslot „Het Loo” aanvangt. Reeds sedert jaren is men bezig deze beukenlaan, die oud en „der jaren zat is”, langzaam aan te hervormen tot een linden-allée. In den afgelopen winter heeft men de zaak krachtig aangepakt. Een groot aantal afgeleefde beuken is geveld, en uit het reeds hervormde gedeelte van de laan heeft men, om de andere, een groot aantal 25 à 30-jarige linden gerooid, en hiermee de beuken vervangen. Een moeilijk werk, dat met de uiterste zorgvuldigheid moest worden uitgevoerd. Heel Apeldoorn leefde mee met het geval; veel tongen waren in beroering; aan den eenen kant was men er niet over te spreken, dat de beuken er uit gingen, aan den anderen kant voorspelde men niet veel goeds van het verplanten van zulke vrij oude boomen. Over dit laatste hebben wij eerlijk gezegd ons hart ook wel een beetje vast gehouden. Maar beiden, ontevredenen en zwartgalligen, hebben ongelijk gehad; men is het er nu wel over eens, dat een mooi nieuw geheel is geschapen. De Rijkswaterstaat en het Staatsboschbeheer, de beide diensten, die hier zoo gelukkig hebben samengewerkt (de laatste trad als adviseur op) hebben alle eer van hun werk!
